■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

															בבא מציעא-השוכר את הפועלים		
															מאן דאמר	מימרא	
															רבי ינאי:	אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית, שנאמר (דברים כ"ו) בערתי הקדש מן הבית	פז:
															רבי יוחנן:	אפילו חצר קובעת, שנאמר (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו.	**פח.**
																ורבי יוחנן נמי, הא כתיב מן הבית	פח.
															[רבי יוחנן]	אמר לך: חצר דומיא דבית מה בית המשתמר - אף חצר המשתמרת.	פח.
																ורבי ינאי נמי, הכתיב בשעריך	פח.
															[רבי ינאי]	ההוא מיבעי ליה דמעייל ליה דרך שער, לאפוקי דרך גגות וקרפיפות דלא.	פח.
															מתיב רב חנינא חוזאה:	כנפשך כך נפשו של פועל, מה נפשך - אוכל ופטור, אף נפשו של פועל - אוכל ופטור	פח.
																הא לוקח - חייב.	פח.
																מאי לאו - בשדה	פח.
															רב פפא:	הכא בתאנה העומדת בגינה ונופה נוטה לחצר עסקינן, ולמאן דאמר לבית לבית.	פח.
																אי הכי, בעל הבית נמי ניחייב	פח.
																בעל הבית עיניו בתאנתו, ולוקח עיניו במקחו.	פח.
																ולוקח מדאורייתא מי מחייב?	פח.
															והתניא:	מפני מה חרבו חנויות של בית הינו שלש שנים קודם ירושלים - מפני שהעמידו דבריהם על דברי תורה, שהיו אומרין: - (דברים י"ד) עשר תעשר ואכלת - ולא מוכר, תבואת זרעך - ולא לוקח.	פח.
																אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.	**פח:**
																אלא כנפשך למאי אתא?	פח:
															לכדתניא:	כנפשך, מה נפשך אם חסמת פטור, אף פועל, אם חסמת - פטור.	פח:
															מתיב מר זוטרא:	איזהו גורנן למעשרות? בקישואים ובדלועים משיפקסו.	פח:
															ואמר רבי אסי:	משינטל פיקס שלהן.	פח:
																מאי לאו - משיפקסו אפילו בשדה	פח:
																לא, משיפקסו בבית.	פח:
																אי הכי, משיפקסו? עד שיפקסו מיבעי ליה	פח:
																אי תנא עד שיפקסו - הוה אמינא: עד דגמר לפיקוסייהו, קא משמע לן - משיפקסו, מכי אתחולי פיקוסייהו	פח:
															מתיב מר זוטרא בריה דרב נחמן:	גורנו למעשר לחייב עליו משום טבל משתגמר מלאכתן, ואיזהו גמר מלאכתן - מלאכת הכנסתן.	פח:
																מאי לאו - הכנסתן אפילו בשדה	פח:
																לא, הכנסתן לבית זה הוא גמר מלאכתן.	פח:
																ואיבעית אימא: כי קאמר רבי ינאי - בזיתים וענבים, דלאו בני גורן נינהו. אבל חטין ושעורין - גורן בהדיא כתיב ביה.	פח:
																אשכחן אדם במחובר ושור בתלוש, אדם בתלוש מנלן?	פח:
																קל וחומר משור: ומה שור שאינו אוכל במחובר - אוכל בתלוש, אדם שאוכל במחובר - אינו דין שאוכל בתלוש	פח:
																מה לשור שכן אתה מצווה על חסימתו, תאמר באדם - שאי אתה מצווה על חסימתו.	פח:

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
מקרא-key:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																	בבא מציעא-השוכר את הפועלים
																מאן דאמר	מימרא
																	ויהא אדם מצווה על חסימתו מקל וחומר משור: ומה שור שאי אתה מצווה להחיותו - אתה מצווה על חסימתו, אדם שאתה מצווה להחיותו - אינו דין שאתה מצווה על חסימתו?
																	אמר קרא: (דברים כ"ג) כנפשך - כנפשו של פועל מה נפשו, אם חסמתו פטור - אף פועל אם חסמתו פטור.
																	ואלא אדם בתלוש מנלן?
																	אמר קרא: (דברים כ"ג) קמה קמה שתי פעמים, אם אינו ענין לאדם במחובר, תנהו ענין לאדם בתלוש.
																רבי אמי:	אדם בתלוש לא צריך קרא. כתיב (דברים י"ד) כי תבא בכרם רעך - מי לא עסקינן ששכרו לכתף, ואמר רחמנא ליכול.
																	שור במחובר מנלן?
																	קל וחמר מאדם: ומה אדם שאינו אוכל בתלוש - אוכל במחובר, שור שאוכל בתלוש - אינו דין שאוכל במחובר?
																	מה לאדם שכן אתה מצווה להחיותו, תאמר בשור שאי אתה מצווה להחיותו?
																	ויהא שור מצווה להחיותו מקל וחומר: ומה אדם שאי אתה מצווה על חסימתו - אתה מצווה להחיותו, שור שאתה מצווה על חסימתו - אינו דין שאתה מצווה להחיותו?
																	אמר קרא (ויקרא כה) וחי אחיך עמך - אחיך ולא שור.
																	ואלא שור במחובר מנלן?
																	אמר קרא: רעך רעך שתי פעמים, אם אינו ענין לאדם במחובר - תנהו ענין לשור במחובר.
																רבינא:	לא אדם בתלוש ולא שור במחובר צריכי קראי, דכתיב (דברים כ"ה) לא תחסם שור בדישו, מכדי, כל מילי איתנהו בחסימה, דילפינן שור שור משבת. אם כן לכתוב רחמנא לא תדוש בחסימה - שור דכתב רחמנא למה לי? לאקושי חוסם לנחסם ונחסם לחוסם מה חוסם אוכל במחובר - אף נחסם אוכל במחובר, ומה נחסם אוכל בתלוש - אף חוסם אוכל בתלוש.
																תנו רבנן:	דיש, מה דיש מיוחד - דבר שגידולי קרקע ופועל אוכל בו, אף כל שגידולי קרקע - פועל אוכל בו. יצא החולב והמחבץ והמגבן שאין גידולי קרקע ואין פועל אוכל בו.
																	למה לי (דברים כ"ג) מכי תבא בכרם רעך נפקא
																	איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתיב קמה לרבות כל בעלי קמה, לרבות נמי מידי דלאו גדולי קרקע נינהו, קא משמע לן.
																תניא אידך:	דיש, מה דיש מיוחד - דבר שבשעת גמר מלאכה פועל אוכל בו, אף כל שהוא בשעת גמר מלאכה פועל אוכל בו. יצא המנכש בשומים ובבצלים, הואיל ואין גמר מלאכה - אין פועל אוכל בהם.
																	למה לי? (דברים כ"ג) מואל כליך לא תתן נפקא
																	לא צריכא, אף על גב דקא משליף קטיני מבני אלימי.
																תניא אידך:	דיש, מה דיש מיוחד - דבר שלא נגמרה מלאכתו למעשר פועל אוכל בו, אף כל שלא נגמרה מלאכתו למעשר פועל אוכל בו. יצא הבודל בתמרים ובגרוגרות, הואיל ונגמרה מלאכתו למעשר - אין פועל אוכל בו.
																והתניא:	הבודל בתמרים ובגרוגרות פועל אוכל בן
																רב פפא:	כי תניא ההיא - בתוחלני.
																תניא אידך:	דיש, מה דיש מיוחד - דבר שלא נגמרה מלאכתו לחלה ופועל אוכל בו, אף כל דבר שלא נגמרה מלאכתו לחלה פועל אוכל בו. יצא הלש והמקטף והאופה שנגמרה מלאכתו לחלה, דאין פועל אוכל בו.
																	והלא נגמרה מלאכתו למעשר
																	לא קשיא, בחוצה לארץ עסקינן, דליכא מעשר.
																	אי הכי, חלה נמי ליכא
																	אלא לעולם בארץ, ולא קשיא: בשבע שכיבשו ובשבע שחילקו.
																דאמר מר:	שבע שכיבשו ושבע שחילקו נתחייבו בחלה, ולא נתחייבו במעשר.
																	מידי מעשר קא גרים? גמר מלאכה קא גרים

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

בבא מציעא-השוכר את הפועלים

| | | |

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:

בבא מציעא-השוכר את הפועלים

		מאן דאמר	מימרא
צ:	◊	דאמר:[רבי חידקא]	בני נח מצווין על הסירוס
צ:			וקא עברי משום (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשל.
צ:	◊	סבר רבא למימר:	ימכרו לשחיטה.
צ:	◊	אמר לו אביי:	דיין שקנסת עליהם מכירה.
צ:			פשיטא, בנו גדול - כי אחר דמי, בנו קטן מאי?
צ:	◊	[רב אחי]	רב אחי אסר
צ:	◊	[רב אשי]	ורב אשי שרי.
צ:			מרימר ומר זוטרא, ואמרי לה הנהו תרי חסידי מחלפי אהדדי.
צ:	◊	בעי רמי בר חמא:	הושיב לה קוץ בפיה, מהו?
צ:			הושיב לה? חסימה מעלייתא היא
צ:	◊		אלא: ישב לה קוץ בפיה, מהו?
צ:			הרביץ לה ארי מבחוץ, מהו
צ:			הרביץ לה? חסימה מעלייתא היא
צ:			אלא: רבץ לה ארי מבחוץ, מהו?
צ:			העמיד בנה מבחוץ, מהו?
צ:			היתה צמאה למים, מהו?
צ:			פרס לה קטבליא על גבי דישה, מהו?
צ:			פשוט מהא חדא
צ:	◊	דתניא:	רשאי בעל פרה להרעיב פרתו כדי שתאכל מן הדישה הרבה, ורשאי בעל הבית להתיר פקיע עמיר לפני הבהמה כדי שלא תאכל מן הדישה הרבה.
צ:	◊		שאני התם דקא אכלה.
צ:	◊		איבעית אימא: רשאי בעל הבית להתיר פקיע עמיר לפני בהמה מעיקרא, כדי שלא תאכל הרבה מן הדישה.
צ:	◊	בעא מיניה רבי יונתן מרבי סימאי:	חסמה מבחוץ, מהו? שור בדישו אמר רחמנא - והא לאו בדישו הוא, או דלמא לא תדוש בחסימה אמר רחמנא?
צ:	◊	אמר לו:[רבי סימאי]	מבית אביך אתה למד (ויקרא י') יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם, בבואכם הוא דאסור, הא מישתא ומיעל - שרי? (ויקרא י') ולהבדיל בין הקדש ובין החל אמר רחמנא אלא, מה התם - בשעת ביאה לא תהא שכרות, הכא נמי - בשעת דישה לא תהא חסימה.
צ:	◊	תנו רבנן:	החוסם את הפרה והמזווג בכלאים - פטור, ואינו לוקה אלא דש ומנהיג בלבד.
צ:	◊	איתמר:[רבי יוחנן]	חסמה בקול והנהיגה בקול, רבי יוחנן אמר: חייב
צ:	◊	ריש לקיש:	פטור.
צ:	◊	רבי יוחנן:	חייב, עקימת פיו הויא מעשה.
צ:	◊	ריש לקיש:	פטור, קלא לא הוי מעשה.
צא.	◊	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:	לא שאדם רשאי להמיר, אלא שאם המיר - מומר, וסופג את הארבעים.
צא.	◊	אמר ליה:[ריש לקיש]	הא מני - רבי יהודה היא

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:

																בבא מציעא-השוכר את הפועלים	
																מימרא	מאן דאמר
צא:	מ											■				היה עושה בידיו אבל לא ברגליו, ברגליו אבל לא בידיו, אפילו בכתיפו - הרי זה אוכל.	[ת"ק]
צא:												■				עד שיעשה בידיו וברגליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:
צא:	ג										^					מאי טעמא?	
צא:										!		◊				(דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך - בכל מאי דעביד.	
צא:	>											■				עד שיעשה בידיו וברגליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:
צא:											^					מאי טעמא דרבי יוסי ברבי יהודה?	
צא:										!		◊				כי שור, מה שור עד שיעשה בידיו וברגליו - אף פועל עד שיעשה בידיו וברגליו.	
צא:											^	◊				דש באווזין ותרנגולים, לרבי יוסי ברבי יהודה מהו? בכל כחו בעינן - והא איכא, או דלמא בידיו וברגליו בעינן - והא ליכא?	בעי רבה בר רב הונא:
צא:									■			◊				תיקו.	
צא:											■	◊				פועלים, עד שלא הילכו שתי וערב בגת - אוכלין ענבים ואין שותין יין, משהילכו שתי וערב בגת - אוכלין ענבים ושותין יין.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:
צא:	מ											■				היה עושה בתאנים - לא יאכל בענבים, בענבים - לא יאכל בתאנים. אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום יפות ואוכל.	
צא:											■	■				וכולן לא אמרו אלא בשעת מלאכה, אבל משום השב אבידה לבעלים אמרו: פועלין אוכלין בהליכתן מאומן לאומן, ובחזירתן מן הגת, ובחמור כשהיא פורקת.	
צא:	ג										^	◊				עושה בגפן זה, מהו שיאכל בגפן אחר? ממין שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן - והא איכא, או דלמא ממה שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן - והא ליכא?	איבעיא להו:
צא:										¿		◊				ואם תמצי לומר: עושה בגפן זה לא יאכל בגפן אחר, שור במחובר היכי אכיל?	
צא:								!				◊				בשרכא.	רב שישא בריה דרב אידי:
צא:								■		¿		◊				היה עושה בתאנים - לא יאכל בענבים.	תא שמע:
צא:										¿						הא תאנים ותאנים דומיא דתאנים וענבים - אוכל, ואי אמרת עושה בגפן זה אינו אוכל בגפן אחר, היכי משכחת לה?	
צא:								!				◊				במודלית.	רב שישא בריה דרב אידי:
צא:								■		¿		◊				אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום היפות ואוכל	תא שמע:
צא:										¿						ואי אמרת עושה בגפן זה אוכל בגפן אחר - ניזיל וניתי וניכול	
צא:								!				◊				התם, משום ביטול מלאכה - לא קא מיבעיא לן, כי קא מבעיא לן - היכא דאיכא אשתו ובניו, מאי?	
צא:								■		¿		◊				וכולם לא אמרו אלא בשעת מלאכה, אבל מפני השב אבידה לבעלים אמרו פועלים אוכלים בהליכתן מאומן לאומן ובחזירתן מן הגת.	תא שמע:
צא:										¿		◊				מהלך כעושה מעשה דמי, ומשום השב אבידה לבעלים הוא דאכיל, מדאורייתא לא אכיל. אלמא: עושה בגפן זה אינו אוכל בגפן אחר.	סברוה:
צא:								!				◊				לא, לעולם אימא לך: עושה בגפן זה - אוכל בגפן אחר, ומהלך לאו כעושה מעשה דמי.	
צא:										¿		◊				מהלך לאו כעושה מעשה דמי, והיינו טעמא דמדאורייתא לא אכיל - משום דלאו כעושה מעשה דמי, הא עושה מעשה - אכיל מדאורייתא. אלמא: עושה בגפן זה אוכל בגפן אחר	איכא דאמרי, סברוה:
צא:								!				◊				לא, לעולם אימא לך: עושה בגפן זה - אינו אוכל בגפן אחר, ומהלך כעושה מעשה דמי.	
צב.	>											■	◊			ובחמור כשהיא פורקת.	
צב.										¿						כשהיא פורקת מהיכן אכלה?	
צב.								!				◊				אימא: עד שתהא פורקת.	
צב.							■									תנינא להא, דתנו רבנן:	

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

														בבא מציעא-השוכר את הפועלים	
														מאן דאמר	מימרא
			◊				■	■						[תנו רבנן]	חמור וגמל אוכלים ממשאוי שעל גביהן, ובלבד שלא יטול בידו ויאכילם.
	מ		■											[ת"ק]	אוכל פועל קישות אפילו בדינר, כותבת ואפילו בדינר.
			■											רבי אלעזר חסמא:	לא יאכל פועל יתר על שכרו
			■											[חכמים]	וחכמים מתירין. אבל מלמדין את האדם שלא יהא רעבתן ויהא סותם את הפתח בפניו.
	ג	¿													חכמים היינו תנא קמא
			◊	!											איכא בינייהו אבל מלמדין, לתנא קמא - לית ליה מלמדין, לרבנן - אית להו מלמדין.
			◊	!											איבעית אימא: איכא בינייהו דרב אסי.
			◊	!	■									דאמר רב אסי:	אפילו לא שכרו אלא לבצור אשכול אחד - אוכלו.
			◊		■									ואמר רב אסי:	אפילו לא בצר אלא אשכול אחד - אוכלו.
			◊			■									וצריכא, דאי אשמעינן הך קמייתא - משום דלא איכא למיתב לכליו של בעל הבית, אבל היכא דאיכא למיתב לכליו של בעל הבית - אימא ליתב ברישא, והדר ליכול. ואי אשמעינן בהא - דאפשר לקיומי לבסוף, אבל הכא דלא אפשר לקיומי לבסוף - אימא לא, צריכא.
			◊	!											איבעית אימא: איכא בינייהו דרב.
			◊	!	■									דאמר רב: מצאתי מגילת סתרים בי רבי חייא, וכתוב בה: איסי בן יהודה:	(דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך - בביאת כל אדם הכתוב מדבר.
			◊		■									ואמר רב:	לא שבק איסי חיי לכל בריה.
						¿								רב אשי:	אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא דלמא בעושין בסעודתם, דעבדו ואכלו?
							!							אמר לי:[רב כהנא]	אפילו הכי, ניחא ליה לאיניש לאוגר אגורי וניקטפיה לפרדיסיה, ולא ניתו כולי עלמא ואכלו ליה.
			◊	^											איבעיא להו: פועל, משלו הוא אוכל או משל שמים הוא אוכל?
				¿											למאי נפקא מינה?
			◊		!										דאמר: תנו לאשתי ובני. אי אמרת משלו הוא אוכל - יהבינן להו, אלא אי אמרת משל שמים הוא אוכל - לדידיה זכי ליה רחמנא, לאשתו ובניו - לא זכי להו רחמנא
				^											מאי?
			◊	¿										תא שמע:	אוכל פועל קישות ואפילו בדינר, כותבת ואפילו בדינר.
				¿											אי אמרת משלו הוא אוכל - אוגיר בדנקא אכיל בזוזא?
			◊		!										ואלא מאי - משל שמים הוא אוכל, סוף סוף אוגיר בדנקא אכיל בזוזא אלא מאי אית לך למימר - רחמנא זכי ליה, הכא נמי - רחמנא זכי ליה.
			◊	¿	■		♦							תא שמע, רבי אלעזר חסמא:	לא יאכל פועל יותר על שכרו
			◊	¿	■		♦							[חכמים]	וחכמים מתירין.
				¿											מאי לאו בהא קמיפלגי
				¿			■							דמר סבר:[רבי אלעזר חסמא]	משלו הוא אוכל
				¿			■							ומר סבר:[חכמים]	משל שמים הוא אוכל
			◊		!										לא, דכולי עלמא משלו הוא אוכל, והכא בכנפשך קמיפלגי.
			◊		!		■	♦						מר סבר:[חכמים]	כנפשך - בדבר שמוסר נפשו עליו

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

| | | |

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	O מעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

																		בבא מציעא-השוכר את הפועלים	
																		מאן דאמר	מימרא
צג:													!		◊			רב:	בלסטים מזויין.
צג:												^			◊			איבעיא להו:	לסטים מזויין ורועה מזויין מהו? מי אמרינן: אוקי גברא להדי גברא, או דלמא: האי מסר נפשיה, והאי לא מסר נפשיה?
צג:										!					◊				מסתברא דהאי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה.
צג:														^	◊			אביי לרבא:	אשכחיה רועה, ואמר ליה: גנבא סריא, בדוכתא פלניא יתיבינן, כך וכך גברי איכא בהדן, כך וכך כלבי איכא בהדן, כך וכך זוקתא פסיקא לן, ואזל ושקל מיניה, מאי?
צד.													!		◊			אמר ליה:[רבא]	הרי הוליכן למקום גדודי חיה ולסטים.
צד.															■		**מ**		מתנה שומר חנם להיות פטור משבועה, והשואל להיות פטור מלשלם, נושא שכר והשוכר להיות פטורין משבועה ומלשלם.
צד.															■				כל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל
צד.															■				וכל תנאי שיש מעשה בתחילתו - תנאו בטל
צד.															■				וכל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עמו מתחילתו - תנאו קיים.
צד.														¿	◊		**ג**		אמאי? מתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל
צד.													!						הא מני - רבי יהודה היא
צד.												■	!		◊			דאמר:[רבי יהודה]	בדבר שבממון - תנאו קיים.
צד.									♦	■			!					דתניא:[רבי מאיר]	האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין ליך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת, ותנאו בטל, דברי רבי מאיר.
צד.									♦	■			!					רבי יהודה:	בדבר שבממון תנאו קיים.
צד.												¿							ומי מצית מוקמת לה כרבי יהודה? אימא סיפא:
צד.										■		¿			◊			[סיפא]	כל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל
צד.												¿							אתאן לרבי מאיר
צד.										!					◊				הא לא קשיא: לעולם רבי יהודה היא, וסיפא - בדבר שאינו של ממון.
צד.									¿						◊			אימא סיפא:	כל תנאי שיש בו מעשה בתחילתו - תנאו בטל.
צד.									¿										מאן שמעת ליה דאית ליה הא סברא - רבי מאיר.
צד.									¿						◊			דתניא: אבא חלפתא איש כפר חנניא אמר משום רבי מאיר:	תנאי קודם למעשה - הרי זה תנאי, מעשה קודם לתנאי - אינו תנאי.
צד.										!					◊				אלא, כולה רבי מאיר היא, ושאני הכא דמעיקרא לא שעבד נפשיה.
צד.														■	◊			תנא:	ומתנה שומר שכר להיות כשואל.
צד.													¿						במאי, בדברים?
צד.												!			◊			שמואל:	בשקנו מידו.
צד.												!			◊			רבי יוחנן:	אפילו תימא בשלא קנו מידו, בההיא הנאה דקא נפיק ליה קלא דאיניש מהימנא הוא - גמיר ומשעבד נפשיה.
צד.															■		>		וכל שאפשר לו לקיימו בסופו וכו'.
צד.														■	◊			רב טבלא אמר רב:	זו דברי רבי יהודה בן תימא, אבל חכמים אומרים: אף על פי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו - תנאו קיים.
צד.												♦	■	■	◊			דתניא:[ת"ק]	הרי זה גיטך על מנת שתעלי לרקיע, על מנת שתרדי לתהום, על מנת שתבלעי קנה של מאה אמה, על מנת שתעברי את הים הגדול ברגליך נתקיים התנאי - הרי זה גט, לא נתקיים התנאי - אינו גט.
צד.												♦	■	■	◊			רבי יהודה בן תימא:	כזה גט.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

		בבא מציעא-השוכר את הפועלים															
		מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א			
צד.		כל שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו - אינו אלא כמפליגה, וכשר.	כלל אמר רבי יהודה בן תימא:						■		■	◊					
צד.		הלכה כרבי יהודה בן תימא.	רב נחמן אמר רב:							■		◊					
צד.		מתניתין נמי דיקא	רב נחמן בר יצחק:						■								
צד.		כל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו - תנאו קיים	דקתני:					■	■			◊					
צד.		הא אי אפשר לו לקיימו - תנאו בטל					■		■								
צד.		שמע מינה.							■								
		הדרן עלך השוכר את הפועלים										◊					

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

		בבא מציעא-השוכר את הפועלים	
		מאן דאמר	מימרא
צד:			וכי תימא נילף משבורה ומתה
צד:			מה לשבורה ומתה, שכן אונסא דסליק אדעתא הוא, תאמר בשבויה שכן אונסא דלא סליק אדעתא הוא
צד:			אלא, נאמרה שבורה ומתה בשואל, ונאמרה שבורה ומתה בשומר שכר, מה להלן שבויה עמו אף כאן שבויה עמו.
צד:			איכא למיפרך: מה לשומר שכר שכן לפטור, תאמר בשואל שכן לחיוב
צד:			אלא כרבי נתן
צד:		דתניא רבי נתן:	או לרבות שבויה.
צד:			האי או מיבעיא ליה לחלק - דסלקא דעתך אמינא: עד דמיתברא ומתה לא מחייב, קא משמע לן.
צד:			הניחא לרבי יונתן, אלא לרבי יאשיה מאי איכא למימר?
צד:		דתניא:[רבי יאשיה]	(ויקרא כ') איש אשר יקלל את אביו ואת אמו - אין לי אלא אביו ואמו, אביו בלא אמו, אמו בלא אביו - מנין? תלמוד לומר: אביו ואמו קלל אביו קלל, אמו קלל, דברי רבי יאשיה.
צד:		רבי יונתן:	משמע שניהם כאחד, ומשמע אחד בפני עצמו, עד שיפרוט לך הכתוב יחדו.
צה.			אפילו תימא רבי יאשיה, לחלק הכא לא צריך. מאי טעמא? סברא הוא: מה לי קטלה כולה, מה לי קטלה פלגא?